

REGULAMENTUL (CE) NR. 764/2008 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 9 iulie 2008****de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 37 și 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne, în care libera circulație a mărfurilor este asigurată în temeiul tratatului care interzice măsuri cu efect echivalent restricțiilor cantitative la import. Restricția acoperă orice măsură națională care poate constitui un obstacol, direct sau indirect, efectiv sau potențial, în calea comerțului intracomunitar cu mărfuri.
- (2) Obstacolele în calea liberei circulații a mărfurilor între statele membre pot fi create ilegal de autoritățile competente ale statelor membre, la aplicarea, în lipsa armonizării legislației, pentru produsele comercializate în mod legal în alte state membre, a unor norme tehnice de stabilire a unor cerințe impuse pentru aceste produse, cum ar fi norme legate de denumire, formă, mărime, greutate, compoziție, modul de prezentare, etichetare și ambalare. Aplicarea unor astfel de norme pentru produsele comercializate în mod legal într-un alt stat membru poate fi contrară articolelor 28 și 30 din tratat, chiar dacă acestea se aplică fără excepție pentru toate produsele.
- (3) Principiul recunoașterii reciproce care rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene este una dintre modalitățile de a asigura libera circulație a

mărfurilor în cadrul pieței interne. Principiul recunoașterii reciproce se aplică produselor care nu fac obiectul legislației comunitare de armonizare sau acelor aspecte ale produselor care nu intră sub incidența respectivei legislații. În conformitate cu principiul menționat, un stat membru nu poate interzice vânzarea pe propriul teritoriu a produselor comercializate în mod legal în alt stat membru, chiar dacă respectivele produse sunt fabricate în conformitate cu norme tehnice diferite de cele la care sunt supuse produsele naționale. Singurele excepții de la principiul menționat sunt restricțiile justificate pe baza motivelor prevăzute la articolul 30 din tratat, sau pe baza altor motive imperative de interes public general și care sunt proporționale cu obiectivul urmărit.

- (4) Există în continuare multe probleme cu privire la aplicarea corectă a principiului recunoașterii reciproce de către statele membre. Prin urmare, este necesară stabilirea unor proceduri care să reducă la minimum posibilitatea ca normele tehnice să creeze obstacole ilegale în calea liberei circulații a mărfurilor între statele membre. Absența unor asemenea proceduri în statele membre creează obstacole suplimentare în calea liberei circulații a mărfurilor, întrucât descurajează întreprinderile să vândă propriile produse, comercializate în mod legal în alt stat membru, pe teritoriul statului membru care aplică norme tehnice. Studiile au demonstrat că multe întreprinderi, în special cele mici și mijlocii (IMM-uri), fie își adaptează propriile produse astfel încât acestea să corespundă normelor tehnice ale statelor membre, fie nu le comercializează în respectivele state membre.
- (5) De asemenea, autoritățile competente nu dispun de proceduri adecvate pentru a aplica normele tehnice proprii anumitor produse, comercializate în mod legal în alt stat membru. Lipsa acestor proceduri compromite capacitatea autorităților de a evalua conformitatea produselor, în conformitate cu tratatul.
- (6) Rezoluția Consiliului din 28 octombrie 1999 privind recunoașterea reciprocă ⁽³⁾ a luat act de faptul că operatorii economici și cetățenii nu fac întotdeauna uz pe deplin și în mod adecvat de principiul recunoașterii reciproce, deoarece

⁽¹⁾ JO C 120, 16.5.2008, p. 1.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 21 februarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iunie 2008.

⁽³⁾ JO C 141, 19.5.2000, p. 5.

- nu sunt suficient de conștienți de existența acestuia și de consecințele sale în plan operațional. Prin această rezoluție s-a solicitat statelor membre să elaboreze măsuri adecvate care să furnizeze operatorilor economici și cetățenilor un cadru eficient pentru recunoașterea reciprocă, printre altele prin tratarea eficientă a solicitărilor operatorilor economici și ale cetățenilor, precum și prin oferirea de răspunsuri rapide la respectivele solicitări.
- (7) Consiliul European din 8 și 9 martie 2007 a subliniat că este important ca piața internă de mărfuri să primească un nou impuls, prin consolidarea recunoașterii reciproce, garantându-se în același timp un nivel sporit de siguranță și de protecție a consumatorului. Consiliul European din 21 și 22 iunie 2007 a subliniat că, în perspectiva creșterii economice, a competitivității și a ocupării forței de muncă, consolidarea în continuare a celor patru libertăți de circulație ale pieței interne (libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalului) și ameliorarea funcționării acesteia rămân obiective de importanță majoră.
- (8) Buna funcționare a pieței interne de mărfuri necesită mijloace adecvate și transparente pentru soluționarea problemelor rezultate în urma aplicării normelor tehnice ale unui stat membru anumitor produse comercializate în mod legal într-un alt stat membru.
- (9) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere armonizării ulterioare, după caz, a normelor tehnice, în vederea ameliorării funcționării pieței interne.
- (10) Barierele în calea comerțului pot rezulta, de asemenea, din alte tipuri de măsuri din sfera de aplicare a articolelor 28 și 30 din tratat. Măsurile respective pot include, de exemplu, specificații tehnice elaborate în cadrul procedurilor de achiziție publică sau obligația de a utiliza limbile oficiale din statele membre. Cu toate acestea, aceste măsuri nu ar trebui să reprezinte norme tehnice în sensul prezentului regulament și, în consecință, nu ar trebui să aibă incidență asupra acestuia.
- (11) Normele tehnice, în sensul prezentului regulament, sunt aplicate, în unele cazuri, pe durata și prin intermediul unor proceduri de autorizare prealabilă obligatorie, instituite prin legislația unui stat membru și în conformitate cu care, înainte ca un produs sau un tip de produs să poată fi introdus pe piața respectivului stat membru sau pe o parte din aceasta, autoritatea competentă a respectivului stat membru ar trebui să acorde o aprobare oficială, în urma unei cereri. Existența unei astfel de proceduri restricționează în sine libera circulație a mărfurilor. În consecință, pentru a putea fi justificată din perspectiva principiului fundamental al liberei circulații a mărfurilor în cadrul pieței interne, o procedură de autorizare prealabilă obligatorie ar trebui să urmărească un obiectiv de interes public recunoscut ca atare de legislația comunitară, să fie nediscriminatorie și să fie proporțională cu scopul urmărit; adică ar trebui să fie adecvată pentru a asigura realizarea obiectivului urmărit dar să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv. Conformitatea unei astfel de proceduri cu principiul proporționalității ar trebui să fie evaluată din perspectiva considerațiilor din jurisprudența Curții de Justiție.
- (12) Cerința ca introducerea pe piață a unui produs să facă obiectul unei autorizări prealabile nu ar trebui să reprezinte, ca atare, o normă tehnică în sensul prezentului regulament, astfel încât o decizie de excludere sau de retragere a unui produs de pe piață pe motiv că acesta nu dispune de o autorizație prealabilă valabilă nu ar trebui să constituie o decizie căreia i se aplică prezentul regulament. Cu toate acestea, atunci când se depune o cerere de autorizare prealabilă obligatorie a unui produs, orice decizie preconizată de respingere a cererii pe baza unei norme tehnice ar trebui să fie luată în conformitate cu prezentul regulament, astfel încât solicitantul să poată beneficia de protecția procedurală oferită de prezentul regulament.
- (13) Hotărârile instanțelor naționale prin care se evaluează legalitatea cazurilor în care, în temeiul aplicării unei norme tehnice, produselor comercializate în mod legal într-un stat membru nu li se acordă acces pe piața altui stat membru, sau prin care se aplică sancțiuni ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (14) Armele sunt produse care reprezintă un risc major la adresa siguranței și sănătății persoanelor și la adresa siguranței publice a statelor membre. Mai multe tipuri specifice de arme comercializate în mod legal într-un stat membru ar putea să fie supuse unor măsuri restrictive în alt stat membru, pe motive de protecție a sănătății și a siguranței persoanelor și de prevenire a infracțiunilor. Astfel de măsuri ar putea consta în controale și autorizații specifice prealabile introducerii pe piața unui stat membru a armelor comercializate în mod legal în alt stat membru. Prin urmare, statele membre ar trebui să dispună de dreptul de a împiedica introducerea armelor pe piețele lor până la respectarea totală a cerințelor procedurale naționale.
- (15) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor⁽¹⁾ precizează faptul că numai produsele sigure pot fi introduse pe piață și stabilește obligațiile producătorilor și ale distribuitorilor în ceea ce privește siguranța produselor. Aceasta acordă autorităților dreptul de a interzice, cu efect imediat, orice produs periculos sau, pe perioada necesară diferitelor evaluări de siguranță, verificărilor și controalelor, dreptul de a interzice temporar un produs care ar putea fi periculos. De asemenea, acordă autorităților dreptul de a desfășura acțiunile necesare pentru a aplica în timp util măsurile corespunzătoare, precum cele menționate la articolul 8 alineatul (1) literele (b)-(f), în cazul produselor care prezintă un risc major. În consecință, măsurile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu legislația națională adoptată în punerea în aplicare a articolului 8 alineatul (1) literele (d)-(f) și a articolului 8 alineatul (3) din respectiva directivă ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

- (16) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾ stabilește, printre altele, un sistem rapid de alertă în vederea notificării cu privire la riscurile directe sau indirecte asupra sănătății populației generate de produse alimentare sau de hrana pentru animale. Regulamentul obligă statele membre să notifice imediat Comisia, prin sistemul rapid de alertă, cu privire la orice măsură pe care o adoptă și care are ca scop restricționarea introducerii pe piață, retragerea de pe piață sau returnarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale în vederea protejării sănătății umane și care necesită o acțiune rapidă. Măsurile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în temeiul articolului 50 alineatul (3) litera (a) și al articolului 54 din regulamentul respectiv ar trebui, prin urmare, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (17) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽²⁾ stabilește normele generale pentru executarea controalelor oficiale în vederea respectării normelor care vizează, în special, prevenirea, eliminarea sau reducerea riscurilor la nivele acceptabile pentru populație și animale, fie direct fie prin intermediul mediului și care garantează practici corecte în ceea ce privește comerțul cu alimente și hrană pentru animale și care protejează interesele consumatorului, inclusiv etichetarea alimentelor și a hranei pentru animale și alte forme de informare a consumatorului. Regulamentul stabilește o procedură specifică prin care se asigură faptul că operatorul economic remediază o situație de non-conformitate cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele privind sănătatea animală și bunăstarea animalelor. Măsurile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în temeiul articolului 54 din regulamentul respectiv ar trebui, prin urmare, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cu toate acestea, măsurile luate sau care se intenționează a fi luate de către autoritățile competente în baza normelor tehnice naționale, cu condiția să nu se refere la obiectivele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004, ar trebui să facă obiectul prezentului regulament.
- (18) Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare (Directiva privind siguranța feroviară) ⁽³⁾ stabilește o procedură de autorizare privind punerea în funcțiune a materialului rulant existent, oferind posibilitatea aplicării anumitor reglementări naționale. Măsurile adoptate
- de către autoritățile competente în conformitate cu articolul 14 al directivei menționate ar trebui excluse, în consecință, din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (19) Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză ⁽⁴⁾ și Directiva 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional ⁽⁵⁾ prevăd armonizarea progresivă a sistemelor și operațiunilor, prin adoptarea progresivă a specificațiilor tehnice de interoperabilitate. Prin urmare, sistemele și elementele constitutive de interoperabilitate care intră sub incidența acestor directive ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor ⁽⁶⁾ stabilește un sistem de acreditare care garantează acceptarea reciprocă a nivelului de competență a organismelor de evaluare a conformității. Prin urmare, autoritățile competente ale statelor membre nu ar mai trebui să refuze rapoartele de încercare și certificatele eliberate de un organism acreditat de evaluare a conformității pe motive legate de competența organismului respectiv. Mai mult, statele membre pot accepta de asemenea rapoarte de încercare și certificate eliberate de către alte organisme de evaluare a conformității în temeiul legislației comunitare.
- (21) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și în domeniul normelor privind serviciile societății informaționale ⁽⁷⁾ obligă statele membre să comunice Comisiei și celorlalte state membre orice proiecte de reglementări tehnice privind orice produs, inclusiv produsele agricole și piscicole, precum și o declarație privind motivele care fac necesară adoptarea respectivei reglementări. Cu toate acestea, este necesar să se asigure că, în urma adoptării unei reglementări tehnice, principiul recunoașterii reciproce este corect aplicat în cazuri individuale anumitor produse. Prezentul regulament instituie o procedură pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazuri individuale, prin intermediul unei obligații în sarcina autorităților competente de a indica motivele tehnice sau științifice pentru care respectivul produs nu poate fi comercializat în forma sa actuală în acel

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 202/2008 al Comisiei (JO L 60, 5.3.2008, p. 17).

⁽²⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

⁽³⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

⁽⁴⁾ JO L 235, 17.9.1996, p. 6. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/32/CE a Comisiei (JO L 141, 2.6.2007, p. 63).

⁽⁵⁾ JO L 110, 20.4.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/32/CE a Comisiei.

⁽⁶⁾ A se vedea pagina 30 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽⁷⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

- stat membru, în conformitate cu articolele 28 și 30 din tratat. În contextul prezentului regulament, termenul „dovezi” nu ar trebui înțeles în sensul unei probe judiciare. Autoritățile statelor membre nu sunt obligate, în contextul prezentului regulament, să justifice norma tehnică în sine. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să justifice, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, posibila aplicare a normei tehnice unui produs comercializat în mod legal în alt stat membru.
- (22) În conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, procedura prevăzută în prezentul regulament ar trebui să prevadă faptul că autoritățile competente comunică în fiecare caz operatorului economic, pe baza elementelor tehnice sau științifice relevante disponibile, că există motive imperative de interes general pentru a impune normele tehnice naționale respectivului produs sau tip de produs și că nu pot fi folosite măsuri mai puțin restrictive. Notificarea scrisă ar trebui să permită operatorului economic să prezinte observații asupra tuturor aspectelor relevante ale deciziei menite să restricționeze accesul pe piață. Nimic nu împiedică autoritatea competentă să ia măsuri după termenul acordat pentru primirea respectivelor observații, în absența unui răspuns din partea operatorului economic.
- (23) Conceptul de „motive imperative de interes public” la care se face referire în cadrul anumitor dispoziții din prezentul regulament este un concept în evoluție dezvoltat de către Curtea de Justiție în jurisprudența sa referitoare la articolele 28 și 30 din tratat. Acest concept se referă, printre altele, la eficacitatea supravegherii fiscale, la corectitudinea tranzacțiilor comerciale, la protecția consumatorilor, la protecția mediului, la menținerea diversității presei și la riscul major de subminare a echilibrului financiar al sistemului de securitate socială. Astfel de motive imperative pot justifica aplicarea de norme tehnice de către autoritățile competente. Cu toate acestea, nicio astfel de aplicare nu ar trebui să constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție deghizată a comerțului între statele membre. Mai mult, principiul proporționalității ar trebui respectat întotdeauna, avându-se în vedere dacă autoritățile competente au recurs în fapt la cea mai puțin restrictivă măsură cu putință.
- (24) În aplicarea procedurii stabilite în prezentul regulament, autoritatea competentă a unui stat membru nu ar trebui să retragă sau să restricționeze introducerea pe piața sa a unui produs sau a unui tip de produse comercializat în mod legal în alt stat membru. Totuși, este adecvat ca autoritatea competentă să poată adopta măsuri provizorii, în cazurile în care o intervenție rapidă este necesară, pentru a împiedica daune aduse sănătății și siguranței utilizatorilor. Astfel de măsuri provizorii pot fi adoptate, de asemenea, de autoritatea competentă pentru a împiedica introducerea pe piață a unui produs care face obiectul unei interdicții generale pe motive de moralitate publică sau siguranță publică, inclusiv de prevenire a infracțiunilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă dreptul, în orice stadiu al procedurii stabilite în prezentul regulament, de a suspenda temporar comercializarea pe teritoriile lor a produselor sau tipurilor de produse aflate în astfel de circumstanțe.
- (25) Orice decizie căreia i se aplică prezentul regulament ar trebui să indice căile de atac disponibile, astfel încât operatorii economici să poată sesiza instanțele naționale competente.
- (26) Este oportun ca operatorul economic să fie, de asemenea, informat cu privire la existența mecanismelor extrajudiciare de soluționare a problemelor, ca de exemplu sistemul SOLVIT, pentru a se evita insecuritatea juridică și costurile suportate pe parcursul unor proceduri judiciare.
- (27) Din momentul în care o autoritate competentă a luat o decizie de a exclude un produs pe baza unei norme tehnice, în conformitate cu cerințele procedurale din prezentul regulament, nicio acțiune viitoare întreprinsă în legătură cu respectivul produs, bazată pe decizia respectivă și pe aceeași normă tehnică, nu ar trebui să se supună cerințelor prezentului regulament.
- (28) Este important pentru piața internă de mărfuri să se asigure accesibilitatea normelor tehnice naționale, astfel încât întreprinderile, în special IMM-urile, să poată obține informații de încredere și precise cu privire la legislația în vigoare.
- (29) Prin urmare, este necesară punerea în aplicare a principiilor de simplificare administrativă, printre altele prin stabilirea unui sistem de puncte de informare despre produse. Acest lucru ar trebui realizat în vederea asigurării accesului la informație al întreprinderilor într-o manieră transparentă și corectă, astfel încât să se poată împiedica întârzierile, cheltuielile și efectele de descurajare care decurg din normele tehnice naționale.
- (30) În vederea facilitării liberei circulații a mărfurilor, punctele de informare despre produse ar trebui să furnizeze în mod gratuit informații privind propriile norme tehnice naționale și aplicarea principiului recunoașterii reciproce în domeniul produselor. Punctele de informare despre produse ar trebui să fie echipate în mod adecvat, prevăzute cu resurse și încurajate să publice informațiile pe o pagină de internet și în alte limbi comunitare. Punctele de informare despre produse ar putea oferi operatorilor economici orice informații sau observații suplimentare pe parcursul procedurii stabilite în prezentul regulament. Pentru informații suplimentare, punctele de informare despre produse pot percepe tarife care să fie proporționale cu costurile informațiilor.
- (31) Întrucât înființarea punctelor de informare despre produse nu ar trebui să afecteze alocarea funcțiilor în rândul autorităților competente din cadrul sistemelor de reglementare ale statelor membre, ar trebui să fie posibil ca statele membre să înființeze puncte de informare despre produse în funcție de competențele regionale sau locale.

Statele membre ar trebui să poată încredința rolul de punct de informare despre produse punctelor de informare existente înființate în conformitate cu alte acte comunitare, pentru a se împiedica proliferarea inutilă a punctelor de informare și pentru a se simplifica procedurile administrative. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată încredința rolul de puncte de informare despre produse nu numai serviciilor existente din cadrul administrației publice, ci și centrelor naționale SOLVIT, camerelor de comerț, organizațiilor profesionale și organismelor private pentru a nu crește cheltuielile administrative pentru întreprinderi și autoritățile competente.

(32) Statele membre și Comisia ar trebui să fie încurajate să concluzeze în strânsă legătură pentru a facilita formarea profesională personalului angajat în cadrul punctelor de informare despre produse.

(33) În vederea dezvoltării și înființării unui serviciu paneuropean de guvernare electronică și a unei rețele telematică subiacente interoperabile, ar trebui prevăzută posibilitatea stabilirii unui sistem electronic pentru schimbul de informații între punctele de informare despre produse, în conformitate cu Decizia 2004/387/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind furnizarea interoperabilă de servicii de guvernare electronică paneuropene către administrațiile publice, întreprinderi și cetățeni (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Ar trebui stabilite mecanisme de monitorizare și evaluare de încredere și eficiente în vederea asigurării de informații cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament pentru a spori cunoștințele privind funcționarea pieței interne de mărfuri în sectoarele nearmonizate și pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a principiului recunoașterii reciproce de către autoritățile competente ale statelor membre. Astfel de mecanisme nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

(35) Prezentul regulament se aplică numai produselor sau acelor componente ale produselor care nu sunt supuse măsurilor de armonizare comunitară care vizează eliminarea obstacolelor din calea comerțului dintre statele membre și care decurg din existența unor norme tehnice divergente naționale. Dispozițiile unor astfel de măsuri de armonizare sunt deseori exhaustive, caz în care statele membre nu pot să interzică, să restricționeze sau să împiedice introducerea pe piața de pe teritoriile lor a produselor care sunt conforme cu măsurile respective. Cu toate acestea, unele măsuri de armonizare legislativă comunitară permit statelor membre să impună condiții tehnice suplimentare privind introducerea unui produs pe piața acestora. Astfel de condiții suplimentare ar trebui fi supuse articolelor 28 și 30 din tratat și dispozițiilor prezentului regulament. Prin urmare, în vederea aplicării eficiente a prezentului regulament, este oportună stabilirea de către Comisie a unei liste orientative și neexhaustive de produse care nu fac obiectul armonizării la nivel comunitar.

(36) Schema de monitorizare stabilită prin Decizia nr. 3052/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1995 privind stabilirea procedurii pentru schimbul de informații privind măsurile interne de derogare de la principiul liberei circulații a mărfurilor în cadrul Comunității ⁽²⁾ s-a dovedit nereușită în mare parte, în sensul că punerea în aplicare a acesteia nu a pus la dispoziția Comisiei suficiente informații în vederea identificării sectoarelor în care armonizarea ar putea fi adecvată. Aceasta nu a adus nici o soluționare rapidă cu privire la anumite probleme legate de libera circulație. Prin urmare, Decizia nr. 3052/95/CE ar trebui abrogată.

(37) Este oportună introducerea unei perioade de tranziție pentru aplicarea prezentului regulament, pentru a permite autorităților competente să se adapteze la cerințele stabilite de acesta.

(38) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume eliminarea obstacolelor tehnice din calea liberei circulații a mărfurilor între statele membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către acestea, și prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai eficient la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(39) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

OBIECTUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

Obiectul

(1) Scopul prezentului regulament este de a consolida funcționarea pieței interne, prin îmbunătățirea liberei circulații a mărfurilor.

(2) Prezentul regulament stabilește normele și procedurile de urmat de către autoritățile competente ale unui stat membru atunci când iau sau intenționează să ia o decizie, conform articolului 2 alineatul (1), care ar împiedica libera circulație a unui produs comercializat în mod legal în alt stat membru și sub rezerva articolului 28 din tratat.

⁽¹⁾ JO L 144, 30.4.2004, p. 62; versiune rectificată în JO L 181, 18.5.2004, p. 25.

⁽²⁾ JO L 321, 30.12.1995, p. 1.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

(3) Prezentul regulament prevede, de asemenea, stabilirea unor puncte de informare despre produse în statele membre, care să contribuie la atingerea scopului prezentului regulament, astfel cum este stabilit la alineatul (1).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică deciziilor administrative adresate operatorilor economici, luate sau preconizate pe baza unei norme tehnice astfel cum este definită la alineatul (2), cu privire la orice produs, inclusiv produse agricole și piscicole, comercializate în mod legal în alt stat membru, dacă efectele directe sau indirecte ale respectivei decizii sunt oricare dintre următoarele:

- (a) interzicerea introducerii pe piață a acelui produs sau a acelui tip de produs;
- (b) modificarea sau încercarea suplimentară a acelui produs sau a acelui tip de produs înainte ca acesta să poată fi introdus sau menținut pe piață;
- (c) retragerea produsului respectiv sau a acelui tip de produs de pe piață.

În sensul primului paragraf litera (b), modificarea produsului sau a tipului de produs înseamnă orice modificare a uneia sau mai multor caracteristici ale unui produs sau ale unui tip de produs, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (b) punctul (i).

(2) În sensul prezentului regulament, o normă tehnică este orice dispoziție a unui act cu putere de lege, act administrativ sau altă normă administrativă a unui stat membru:

- (a) care nu este supusă armonizării la nivelul Comunității; și
- (b) care interzice comercializarea unui produs sau a unui tip de produs pe teritoriul acelui stat membru sau care trebuie respectată în mod obligatoriu atunci când un produs sau un tip de produs este comercializat pe teritoriul acelui stat membru și care stabilește una din următoarele:
  - (i) caracteristicile acelui produs sau tip de produs, cum ar fi nivelurile de calitate, performanță sau securitate, sau dimensiuni, inclusiv cerințele aplicabile produsului sau tipului de produs în ceea ce privește denumirea comercială a acestuia, terminologia, simbolurile, încercarea și metodele de încercare, ambalarea, marcajul sau etichetarea; sau
  - (ii) orice altă cerință impusă produsului sau tipului de produs în scopul protecției consumatorilor sau a mediului și care afectează ciclul de viață al produsului

după introducerea acestuia pe piață, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare, în situațiile în care asemenea condiții pot influența în mod semnificativ compoziția, natura sau comercializarea produsului sau a tipului de produs.

(3) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) deciziilor de natură judiciară emise de către instanțele naționale;
- (b) deciziilor de natură judiciară pronunțate de către autoritățile de aplicare a legii în cursul anchetării sau urmăririi unei fapte penale în ceea ce privește terminologia, simbolurile sau orice referință materială la organizații neconstituționale sau criminale sau la fapte cu caracter rasist sau xenofob.

Articolul 3

Raporturile cu alte dispoziții ale dreptului comunitar

(1) Prezentul regulament nu se aplică în cazul sistemelor sau elementelor constitutive de interoperabilitate care intră sub incidența Directivei 96/48/CE și a Directivei 2001/16/CE.

(2) Prezentul regulament nu se aplică în cazul măsurilor adoptate de autoritățile statelor membre, în conformitate cu:

- (a) articolul 8 alineatul (1), literele (d)-(f) și articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/95/CE;
- (b) articolul 50 alineatul (3) litera (a) și articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
- (c) articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004;
- (d) articolul 14 din Directiva 2004/49/CE.

CAPITOLUL 2

PROCEDURA PENTRU APLICAREA UNEI NORME TEHNICE

Articolul 4

Informații privind produsul

În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru supune evaluării un produs sau un anumit tip de produs pentru a stabili dacă să adopte sau nu o decizie astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1), autoritatea respectivă poate solicita operatorului economic identificat în conformitate cu articolul 8, cu respectarea principiului proporționalității, în special următoarele:

- (a) informații relevante privind caracteristicile produsului sau ale tipului de produs în cauză;

- (b) informații relevante și ușor accesibile privind comercializarea legală a produsului într-un alt stat membru.

Articolul 5

Recunoașterea reciprocă a nivelului de competență al organismelor acreditate de evaluare a conformității

Statele membre nu pot refuza certificatele sau rapoartele de încercare emise de către un organism de evaluare a conformității, acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 pe motive legate de competența organismului respectiv.

Articolul 6

Evaluarea necesității de aplicare a unei norme tehnice

(1) În cazul în care o autoritate competentă intenționează să adopte o decizie de tipul celei menționate la articolul 2 alineatul (1), aceasta trimite operatorului economic identificat în conformitate cu articolul 8 o notificare scrisă cu privire la intențiile sale, menționând norma tehnică pe care se va baza decizia și incluzând dovezile tehnice sau științifice:

- (a) că decizia care urmează a fi luată se justifică pe baza unuia dintre motivele de interes public prevăzute la articolul 30 din tratat sau făcând trimitere la un alt motiv imperativ de interes public; și
- (b) că decizia care urmează a fi luată este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit fără să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului în cauză.

Orice decizie care urmează să fie luată se bazează pe caracteristicile respectivului produs sau tip de produs.

Operatorul economic în cauză are la dispoziție cel puțin douăzeci de zile lucrătoare de la primirea notificării scrise pentru a transmite observații. O astfel de notificare precizează termenul până la care se pot transmite observațiile.

(2) Orice decizie de tipul celei menționate la articolul 2 alineatul (1) se ia și se comunică operatorului economic în cauză și Comisiei în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la expirarea perioadei pentru primirea de observații din partea operatorului economic, după cum este prevăzut la alineatul (1) al prezentului articol. Decizia ține cont în mod adecvat de aceste observații și precizează motivele pe care se bazează, inclusiv motivele pentru care au fost respinse eventualele argumente înaintate de către operator, precum și dovezile tehnice și științifice, după cum prevede alineatul (1) din prezentul articol.

În cazul în care acest lucru se justifică având în vedere complexitatea situației, autoritatea competentă poate să prelungească, o singură dată, termenul menționat la primul paragraf cu cel mult douăzeci de zile lucrătoare. Respectiva prelungire se motivează în mod corespunzător și se notifică operatorului economic înainte de expirarea termenului inițial.

Orice decizie astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1) precizează și căile de atac disponibile în temeiul legislației în vigoare în respectivul stat membru și termenele care se aplică acestor căi de atac. O astfel de decizie poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești naționale sau în fața altor instanțe de recurs.

(3) Atunci când, după trimiterea notificării scrise în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă decide să nu adopte o decizie astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1), aceasta informează de îndată operatorul economic în consecință.

(4) Atunci când autoritatea competentă nu notifică operatorului economic o decizie astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1) în termenul prevăzut la alineatul (2) al prezentului articol, produsul este considerat a fi comercializat în mod legal în acel stat membru în măsura în care se vizează aplicarea normei sale tehnice astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 7

Suspendarea temporară a comercializării unui produs

(1) Autoritatea competentă nu suspendă temporar comercializarea produsului sau a tipului de produs în cauză pe parcursul procedurii stabilite în prezentul capitol, cu excepția cazurilor în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) în condiții de utilizare normală sau previzibile în mod rezonabil, produsul sau tipul de produs în cauză implică un risc major la adresa siguranței și sănătății utilizatorilor; sau
- (b) comercializarea produsului sau a tipului de produs în cauză este în general interzisă într-un stat membru pe motive de moralitate publică sau siguranță publică.

(2) Autoritatea competentă notifică imediat operatorului economic identificat în conformitate cu articolul 8 și Comisiei orice suspendare efectuată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, notificarea este însoțită de dovezile tehnice sau științifice.

(3) Orice suspendare a comercializării unui produs în conformitate cu prezentul articol poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești naționale sau în fața altor instanțe de recurs.

Articolul 8

Informații destinate operatorului economic

Trimiterile la operatorii economici de la articolele 4, 6 și 7 se interpretează ca trimiteri la:

- (a) producătorul respectivului produs, în cazul în care acesta are sediul în Comunitate, sau persoana care a introdus produsul pe piață sau care solicită autorității competente introducerea produsului pe piață;

- (b) în cazul în care autoritatea competentă nu poate stabili identitatea și datele de contact ale niciunui dintre operatorii economici menționați la litera (a), reprezentantul producătorului, atunci când producătorul nu are sediul în Comunitate, sau, în absența unui reprezentant stabilit în Comunitate, importatorul produsului;
- (c) în cazul în care autoritatea competentă nu poate stabili identitatea și datele de contact ale niciunui dintre operatorii economici menționați la literele (a) și (b), alt operator din lanțul de distribuție, a cărui activitate poate afecta orice proprietate a produsului care este reglementat de norma tehnică care i se aplică;
- (d) în cazul în care autoritatea competentă nu poate stabili identitatea și datele de contact ale niciunui dintre operatorii economici menționați la literele (a), (b) și (c), orice operator din lanțul de distribuție a cărui activitate nu afectează nicio proprietate a produsului care este reglementat de norma tehnică ce i se aplică.

CAPITOLUL 3

PUNCTE DE INFORMARE DESPRE PRODUSE

Articolul 9

Înființarea punctelor de informare despre produse

- (1) Statele membre desemnează puncte de informare despre produse pe teritoriile lor și comunică datele de contact ale acestora celorlalte state membre și Comisiei.
- (2) Comisia elaborează și actualizează periodic o listă a punctelor de informare despre produse și o publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia publică aceste informații și pe o pagină de internet.

Articolul 10

Sarcini

- (1) Punctele de informare despre produse furnizează, la cererea, printre altele, a operatorului economic sau a unei autorități competente dintr-un alt stat membru, următoarele informații:
- (a) normele tehnice aplicabile unui anumit tip de produs pe teritoriul pe care sunt stabilite respectivele puncte de informare despre produse și informații care să precizeze dacă respectivul tip de produs face obiectul unei cerințe de autorizare prealabilă în conformitate cu legile statului membru respectiv și informații referitoare la principiul recunoașterii reciproce și la aplicarea prezentului regulament pe teritoriul aceluia stat membru;
- (b) detaliile de contact ale autorităților competente din cadrul statului membru respectiv prin intermediul cărora pot fi contactate direct, inclusiv persoanele de contact din cadrul acestor autorități, responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a normelor tehnice în cauză pe teritoriul statului membru respectiv;

- (c) compensațiile general valabile pe teritoriul statului membru respectiv în cazul unor eventuale dispute între autoritățile competente și un operator economic.
- (2) Punctele de informare despre produse trebuie să răspundă solicitărilor menționate la alineatul (1) în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la primirea acestora.
- (3) Un punct de informare despre produse din statul membru unde operatorul economic respectiv a comercializat în mod legal produsul în cauză poate furniza operatorului economic sau autorității competente astfel cum se menționează la articolul 6 orice informații sau observații relevante.
- (4) Punctele de informare despre produse nu percep nicio taxă pentru furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1).

Articolul 11

Rețeaua telematică

Comisia, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 13 alineatul (2), poate stabili o rețea telematică în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament privind schimbul de informații între punctele de informare despre produse și/sau autoritățile competente ale statelor membre.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 12

Obligații de raportare

- (1) Anual, fiecare stat membru trimite Comisiei un raport referitor la aplicarea prezentului regulament. Raportul respectiv cuprinde cel puțin următoarele informații:
- (a) numărul de notificări scrise trimise în temeiul articolului 6 alineatul (1) și tipul de produse vizate;
- (b) informații suficiente cu privire la orice decizii adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), inclusiv motivele pe care se întemeiază acestea și tipul de produse vizate;
- (c) numărul de decizii luate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și tipul de produse vizate.
- (2) Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre în conformitate cu alineatul (1), Comisia analizează deciziile luate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) și evaluează motivele pe care se întemeiază acestea.
- (3) Până la 13 mai 2012 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia realizează o analiză a aplicării prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aceasta. Comisia poate anexa la raportul respectiv, după caz, propuneri în vederea îmbunătățirii liberei circulații a mărfurilor.

(4) Comisia elaborează, publică și actualizează în mod periodic o listă neexhaustivă a produselor care nu fac obiectul legislației comunitare de armonizare. Comisia publică aceste informații pe o pagină de internet.

Articolul 13

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

(2) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică procedura consultativă stabilită la articolul 3 din Decizia 1999/468/CE, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) și cu articolul 8 din respectiva decizie.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 9 iulie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Articolul 14

Abrogare

Decizia nr. 3052/95/CE se abrogă de la 13 mai 2009.

Articolul 15

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 13 mai 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET